

2397 1. Beh. af Lovf. om Tillegsb. for Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2398

Omstændighed, som jeg vil anføre, den nemlig, at der — som det vist vil være det høje Thing bekendt — paa den Tid var Tale om at afhænde et af Statens Skibe paa meget gunstige Betingelser til den chinesiske Regjering. Det var ogsaa med dette Formaal for Die, at man maatte mene, at det var ønskeligt og heldigt saa snart som mulig at se sig repræsenteret derovre. Jeg skal endelig sige, at der i den seneste Tid være i China havde vist sig en vis Konkurrence med Hensyn paa Lyften til Telegrafanlæg blandt andre Nationers Handlende og Rejsende derovre, Folk, som vare i Besiddelse af langt større Midler og levede under gunstigere Betingelser end vort Selskab. Det vilde da ogsaa af denne Grund være heldigt for os, om vi saa snart som mulig kunde komme til at afslutte med den chinesiske Regjering en Overenskomst om visse Garantier for det danske Selskabs fremtidige Virksomhed derovre. Det er dette, jeg har at anføre, og jeg skal dermed anbefale Sagen til det høje Things Velvillie, men vil dog, inden jeg slutter, tillade mig at udtale, at det har staaet mig klart for Die, hvad Ansvar jeg paatog mig, da jeg gjorde det nævnte Skridt. Jeg er selvfølgelig beredt til at tage de Konsekvenser, som maatte følge deraf; men jeg vil dog sige, at jeg altid har den Tilfredsstillelse at have bragt en saadan Plan til Udførelse, som jeg i det givne Dieblis maatte anse for stemmende med Landets almindelige Interesser, og ved den skal jeg troste mig, i hvad der saa end maatte ske.

Winther: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde igaar et Angreb paa mig personligt, som meget forundrede mig. Jeg antager, at han ligesaa lidt som jeg anser det for nyttigt, at Mænd af vor Beskaffenhed under de Omstændigheder, som nu ere for Gaanden, komme i videre Strid med hinanden, og jeg skal heller ikke lade mig friste ind derpaa, men kun bemærke, at jeg ikke har kunnet forklare mig det Skete anderledes, end at det ærede Medlem nylig har taget fat paa denne ildsprudende Elektriseringsmaskine, som han omtalte, og derved er kommen i en saadan noget febrilsk Bevægelse ligeoverfor, hvad jeg omtalte. Videre skal jeg ikke sige om dette. Det ærede Medlems Bemærkninger gif imidlertid ud paa at fremstille, hvad jeg havde sagt, paa en saadan Maade, at jeg ingenlunde kan være tjent med, at det henstaa saaledes, som han fremstillede det. Det ærede Medlem mente, at jeg havde taget Regjeringen i Forsvar i denne Sag. Da jeg nu tilfældigvis kom

til under Sagens Behandling at udtale, at jeg ikke videre behøvede at udtale mig over Sagens Natur, efter som jeg kunde henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjöring) havde sagt, og da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde det Samme, idet han ogsaa henholdt sig til det nævnte ærede Medlem, saa forekom det mig forunderligt, at han ikke kunde se, at vi vare fuldstændig enige dert; det er forunderligt, at han ikke i dette Dieblis kan se det. Men han kom ogsaa til at fremstille det, som jeg skulde have sagt, anderledes, end jeg har sagt det, og dette skal jeg nu tillade mig at oplyse. Grunden til, at jeg dvæler derved, er, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem optraadte, var vel skiftet til at udslynge i Landet et Stikord angaaende mig, som jeg er vis paa albeles ikke har ligget i det ærede Medlems Hensigt, men det var saare vel skiftet dertil, og naar man kender Pressens Beskaffenhed i Landet, vil Ingen forundre sig over, at jeg maa fordre at retfærdiggjøre mig eller, rettere sagt, ikke retfærdiggjøre mig, men oplyse, hvad jeg har sagt. Jeg skal her tilføje, at jeg ganske ligefrem har sagt, at jeg ikke har hørt Noget, med hvem jeg har talt om Sagen, antage, at Ministeriet var berettiget til at gjøre dette Skridt, ligesom jeg ogsaa selv delte denne Anskuelse. Dette har jeg ogsaa udtalt igaar. Men der var et Udtryk, som det ærede Medlem maatte har opfattet anderledes, end jeg har ment det, og det er maaske dette, der har givet Anledning til hans Udtalelse. Jeg sagde, at naar denne Sag gif videre, vilde jeg ønske, at man lod det politiske Moment træde mere i Baggrunden; hvad jeg dermed mente, var ikke det faste konstitutionelle Moment, den Grundlovsbestemmelse, der er overtraadt, men jeg mente, at vi ikke her skulde lade Tillids- eller Mistillidsforholdet mellem Regjeringen og dette Thing være det Afgjørende for os, vi skulde holde os til det konstitutionelle Standpunkt, de konstitutionelle Betragtninger og den økonomiske Side af Sagen. Naar vi gjorde dette, troede jeg, forsaavidt denne Sag gif videre, og navnlig hvis den blev gjort til Gjenstand for en Rigsretsanklage, at vor Stilling var bedre, og at vi lettere opnaaede, hvad vi ønskede. Dette udtalte jeg igaar, og for at blive bedre forstaaet tilføiede jeg, at jeg havde den Overbevisning, at naar vi kom ind paa politiske Betragtninger og drog dem frem som Hovedmoment i Sagen, var det en naturlig Ting, at en Rigsret vilde komme til et modsat Skjøn af det, som vi havde om denne Sag, idet